REGD. No. M 4044

திராவிடநாடு

விலை அணா 2. சிலோன் 15 சதம்

மலர் 10 | 15—6—52 | இதழ் 50

டில்லி-தொடக்கம்

டில்லி, தென்னாட்டவரின் திறத்தை மெள்ள மெள்ள அறியத் தொடங்கியிருக்கிறது.

டில்லியில, தென்னாட்டிலிருந்து முன்பும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகப் பலர் சென்றிருந்தனர் ஆனால் அவர்கள் பஜகோவிந்த கம்பெனியினர், எனவே, எதிர்ப்பு கிளம்பவில்லை. எல்லாம் நேரு மயம் என்று இருந்தது.

டில்லி, முதன் முறையாகத் தென்னாட்டின் மனப் போக்கை உணரு வாய்ப்பைப் பெறுகிறது.

'ஆசியாவின் ஜோதி'தான் இப்போது அரசோச்சுகிறார், ஆனால் அந்த ஜோதி கண்டு சொக்கிப் போன சோலைகள் மட்டுமே அல்ல இப்போது அங்கு.

தென்னாடு, பலதிறப்பட்டவர்களை, டில்லிக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உள்ளனர். சோஷியலிஸ்டுகள். உள்ளனர் பிரஜா கட்சி—உழைப்பாளர் கட்சி—பொதுநலக் கட்சி — திருவிதாங்கூர் கொச்சி பகுதியிலுள்ள தீவிரவாதக் கட்சிகள்—என்று பல் வேறு முகாம்களிருந்தும், தீரர்கள் சென்றுள்ளனர்.

அவர்கள், ஆதிக்க வெறிபிடித்தலையும் காங்கிரஸ் பாசிசத்தை, அச்சம் தயை தாட்சணியமின்றி கண்டித்து, ஜனநாயகம் தழைக்கப் பாடுபடுகின்றனர்.

நண்பர். டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி, இந்தி வெறியைக் கண்டித்து, வீரமாக நடந்துகொண்டார்.

டாக்டர் சுப்பராயனை வீழ்த்திய பேபி டாக்டர் கிருஷ்ணசாமிக்கு துணை நின்றார்.

கொள்கைப் பற்றும் ஆர்வமும் கொண்ட பழங்குடி பாதுகாப்பாளர் தோழர் வீருசாமி பாட்டாளிகளுக்காகப பரிந்து பேசியிருக்கிறார். வடநாட்டு முதலாளி கோயங்காவைக் குப்புற வீழச் செய்த திருக்குறள் முனுசாமி, டில்லி சென்றார்—சென்றதும், டில்லி பார்லிமெண்டில் நிதி அமைச்சர் குறள் பேசுகிறார்.

கம்யூனிஸ்டுகளின் புள்ளி விவரங்களைக் கேட்டுக் காங்கிரஸ் எதேச்சாதிகாரிகளுக்கு ஏற்படும் கிலியை விட, முதலாளிமார்களுக்குத் திகில் அதிகமாகிவிட்டிருக்கிறது.

கவிதை கொண்டு தாக்குகிறார் கவிஞர் அரிந்திர நாத் சட்டோபாத்யாயா!

கலங்காது போர் முழக்கமிடுகிறார் அன்னமஸ்கார்னீஸ் அம்மையார்!

ஆள்வோருக்கு அறநெறியைக் காட்டுகிறார், ஸ்ரீ கண்டன் நாயர்.

இவை ஆரம்பம்! ஆனால் இவைகளை முதன் முறையாகக் காண்கிறார் நேரு! முகம் சுளித்துக்கொள்கிறாராம — விழிகளை உருட்டுகிறாராம்! ஏன்! அவருக்குத்தான் ஏராளமான 'மெஜாரடி' இருக்கிறதே, இந்த எதிர்ப்புகள் அவரை என்ன செய்யும் என்று அனுபவம் குறைவாகவும் ஆர்வம் அதிகமாகவும் உள்ள காங்கிரஸ் தோழர், கேட்கக் கூடும்.

அமெரிக்க 'மார்க்கட்'டில், நேருவின் செல்வாக்கு, சரிகிறது, இந்த எதிர்ப்பினால், என்பதை அவர் அறியார்—பெருந் தலைவர்கள் அவருக்கு அதனை அறிவிக்கமாட்டார்கள்.

அமெரிக்காவிலே நேரு, முன்பு பவனி வந்தபோது, தன்னை எதிர்க்கும் துணிவு கொண்ட ஆண்மகன் எவனும் இல்லை; காங்கிரசாட்சியின் சட்டத்திலும் திட்டத்திலும் குற்றம் குறை கூறக் கூட யாரும் முன் வர மாட்டார்கள்; அப்படிப்பட்ட செல்வாக்கு தனக்கு, என்று நம்பும்படிச் செய்துவிட்டார்.

அந்த நம்பிக்கை உடைகிறது, செல்வாக்கு சிதைகிறது! இது மட்டுமல்ல, பண்டித நேருவும், பக்தர்கள் புடைசூழ, கொலுவீற்றிருந்து பழக்கப்பட்டவரேயன்றி, கேள்விகள், குறுக்குக் கேள்விகள், கண்டனம், வெளிஏற்றம், என்பனவற்றைக் கண்டவரல்ல! சுதேசமித்திரன் ஆசிரியர் முன்பு ஒருமுறை கூறியிருக்கிறபடி, நேரு, கொஞ்சம் முன்கோபக்காரர்! எனவே முனுசாமியும், வீராசாமியும், கிருஷ்ணசாமியும், கோபாலனும், அன்னவும் பிறரும், எதிர்ப்பது கண்டு இப்படியும் காலம் மாறிவிட்டதே! இவ்வளவு எதிர்ப்புகளையும் சமாளித்தாக வேண்டுமே!! என்று ஏக்கம் கொள்ளத்தான் செய்வார்! பாபம்! அவர் மாளிகைவாசி! மன்னர்கள் கைலாகு கொடுக்க கோமகள்வர்கள் அர்ச்சனைபுரிய

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் விருதுகளைத் தூக்கிவர. பவனி வந்து பழக்கப்பட்டுப் போனவர், இப்போதுதான் 'ஜனநாயகம்' காண்கிறார், எனவே, பழக்கத்தான் செய்வார்! இந்த 'எதிர்ப்பு' துவக்கம்தான்! முழு அளவு வளர்ச்சியும் வேகமும் ஏற்படச் சிறிதுகாலம் பிடிக்கும் எனினும வடநாட்டு ஆதிபத்யக்காரர்கள் தென்னாட்டைத் தாக்கும்போது, கேடயமாகி தென்னாட்டைக் காப்பாற்றும். தீரர்களின் இந்த எதிர்ப்புகளைக்கண்டு ஏதேனும் யுக்தி செய்து செல்வாக்கைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்றுகாங்கிரஸ் தலைவர்கள், குழம்பிய மனதுடன் யோசித்தவண்ணம் உள்ளனராம். நாமே நமது சம்பளத்தை குறைத்துக்கொண்டால் நல்லதல்லவா! என்று நேரு கூறுகிறாராம், செய்வோம், என்று அதிர்ப்தியை அடக்கிக்கொண்டு மற்றவர்கள் கூறுகிறார்களாம். ஆக, எதிர்ப்பு அரும்பிய உடனேயே, பொதுமக்களுக்குச் சிறிது இலாபம் கிடைக்கக்கூடும் போலத்தெரிகிறது. சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளும் நிலைக்கு டில்லி மந்திரிகளை, எதிர்ப்பாளர்கள் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே, டில்லி மந்திரிகள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டால், அந்தப் பெருமை தென்னாட்டிலிருந்து சென்றுள்ள தோழர்களையே சாரும்!!

அணிவகுப்பு—அளவிலே சிறிதுதான் — ஏற்பட்டுவிட்டது கண்டு மகிழ்கிறோம். சிங்கத்தை அதன் குகையில் சென்றே எதிர்ப்பதுஎன் பார்களே, அது இது!

"உங்கள் போக்கு இப்படியே இருக்குமானால், தென்னாடு பிரிந்து, தனிநாடு ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு ஏற்படத்தான் செய்யும்"

என்று டில்லி பார்லிமெண்டிலே திருமதி அன்னா மஸ்கர்னீசும், தோழர் வல்லத்தரசும் பேசினர்.

திராவிட நாடு திராவிடருக்கே! என்ற முழக்கம், கேட்கத்தொடங்கிவிட்டது என்றுதானே இதற்குப் பொருள்! டில்லி அறியத்தொடங்குகிறது, திராவிடத்தை!

❀

சீனா சிரிக்கிறது.

—

உலகிலேயே குபேர நாடு என்று பெயர் பெற்றது

அமெரிக்கா.

கடந்த போரிலே பிரிட்டன் பல மிழந்தபிறகு உலக ஆதிக்க வலிமை பெற்றது

அமெரிக்கா.

முதலாளித்வ முறையின் கடைசி வலிவான புகலிடமாகவும் பாசறையாகவும் இருப்பது

அமெரிக்கா.

அழிக்கும் அணுகுண்டுகளைக் குவித்து வைத்திருக்கும் நாடு

அமெரிக்கா.

விஷக்கிருமிகளை வீசி எதிரி நாடுகளை நாசம் செய்யும் கொடுமையின் பிறப்பிடம்

அமெரிக்கா.

கம்யூனிசத்தை ஒழிப்பதே என் கடமை என்று கூறுவது

அமெரிக்கா.

அமெரிக்காவின் செல்லப்பிள்ளையாக

இந்தியா இருக்கிறது.

இந்தியாவின் மூலம் கம்யூனிசத்தை ஒழிக்கத் திட்டம் தயாரித்து விட்டோம் என்று இறுமாப்புடன் முழக்கமிடுகிறது

அமெரிக்கா.

அமெரிக்கா தரும் டாலர் கடன்களைப் பெற்றுப் பெற்று அதன் அடிவருடியாகி வருகிறது

இந்தியா.

எனவேதான் ஆச்சாரியார் முதற்கொண்டு நேரு வரையிலே கம்யூனிசத்தை ஒழித்துக் கட்டப்போகிறோம் என்று 'கர்ஜனை' புரிகிறார்கள்.

இந்தக் கர்ஜனையாளர்களை ஏஜண்டுகளாக்கிக் கொண்டோம், இனி நமக்குப் பயமில்லை என்று அமெரிக்க முதலாளிகளும் இந்திய முதலாளிகளும் மகிழ்கிறார்கள்.

இதுபோலத்தான் இங்கும் முயற்சித்தனர்.

சியாங்கேஷேக்—கேட்டதும் இங்கே டாலர் மழை பொழிந்தது, எனினும்.........!!

சீனா கூறிச் சிரிக்கிறது.

★

கார்ப்பரேஷனும் கடவுளும்

★

கடந்த சில வாரங்களுக்கு முன் சென்னையில் பெருமழையும், புயலும் ஏற்பட்டதல்லவா? அப்போது நமது தி. மு. கழகக் காரியாலயத்தின் எதிரிலிருந்த இரண்டு வேப்பமரங்களில் ஒன்று பெயர்ந்துவிழுந்தது. பெரியமரம்,பெயர்ந்து விழுந்ததால்அறிவகத்தின்மாடியில் வீதிபக்கமாகயிருந்த கைப்பிடிச்சுவர் சேதமாயிற்று—இடிந்து விட்டது. மரத்தின் கிளைகள் வீழ்ந்ததால், மேலே வேயப்பட்டிருந்த மங்களூர் ஓடுகளும் கொஞ்சம் நாசமாயின. கழகக் கட்டிடத்துக்கு சேதம் விளைவித்த இந்த மரம், கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமானதாகும். கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமான மரத்தின் மூலம் சேதங்கள் ஏற்பட்டால், அச்சேதத்துக்கான நஷ்டஈட்டைத் தருவதுண்டாம், கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகிகள்! இந்த முறையை யொட்டி,நாமும் எழுதியிருந்தோம், சென்னை நகரசபையின் கமிஷனருக்கு.

மரம்விழுந்த மறுநாள் காலை, மரத்தை அப்புறப்படுத்த வந்த கார்ப்பரேஷன் அதிகாரியொருவரும், சேதத்தைப் பார்வையிட்டு, எல்லாவற்றையும் குறித்துக்கொண்டும் போனார். இது சம்பந்தமான புகைப்படங்களையும் நமது கழகப் பொறுப்பாளர் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்.

இருந்தும், கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகி, 'எவ்வித நஷ்டஈடும் கிடையாது' எனத்தெரிவித்து நமக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். பிறருக்கு நஷ்டஈடு உண்டு! ஆனால் நமக்கு இல்லை!! இந்த மறுப்புக்கு கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகி காட்டியிருக்கும் காரணம் என்ன தெரியுமா? "It is purely a matter of God and Nature"—கடவுள் செயலாம்! கை விரிக்கிறது கார்ப்பரேஷன்!!

❀

"சாகச முரசம்"

தட்டுகிறார் பண்டிதர்!

"மார்க்கட் பேரம்பேசிக்கொண்டு ம்பளப்பதைவிட, மலையிலே ாழும் நாடோடிகளோடுவாழ நான் ப்போதும் தயார்"

*

"இங்கே வியாபாரச்சூதாடிகளின் லம் நடைபெறும் வம்புக்கூச்சல் ளைக்காட்டிலும் அங்கே எழும்பும் பயங்கர ஆரவாரத்தை, அமைதி யோடு கவனிப்பேன்."

*

"இஷ்டம்போல் பாடி, ஆடும், லைசாதியினரின் நாகரீகம் என்றும் இருக்கும். 'மார்க்கட் பேரம்' ஒழிந்த பின்னரும், அது நிலைத்து நிற்கும்."

*

"மனோரம்யமான இந்த வாழ்க் கைப் பகுதியை இழந்து வெகு தொலைவில் நாம் எல்லாம் நிற்பது, மிக மிகப் பரிதாபம்"

*

"கிராமப்புரங்களுக்குச் சென்றால் இன்றும் வேண்டிய அளவு நாடோ டிப்பாட்டுகளையும், கூத்துக்களையும் கண்டுகளிக்கமுடியும். நமது நவீன பட்டணத்து-கலாச்சாரம், நம்மைப் போல, அங்குள்ளோரைப் பாதிக்க வில்லை."

*

'மலையிலே வசிப்போரிடம் காணும் நல்லகுணங்களை நகரத் திலே வாழ்வோரிடம் காண்பதற் கில்லை."

*

சுந்தரமான மாளிகை, 'ஜகஜ் ஜோதி, தாண்டவமாடும்திருஇடம், ஒரு பக்கத்திலே பிரிட்டிஷ் போர்த் தளபதி அலெக்சாண்டர்கை குலுக்கி விடை பெறுகிறார், திரும் பினால், 'தீனதயாபரா!ஜகத்ரட்சகா' எதிரே பார்த்தால் 'டாலர் டால ராகக் குவிக்கிறேன்' எனக்கூறும் அமெரிக்கத் தூதர் செஸ்டர் பௌல்ஸ், பக்கத்திலே 'அண்ணா! சீனா சென்றுவந்தேன்— அடுத்தபடி எங்கே போவது?' என்று வாய் திறந்துகூட அல்ல — பளபளக்கும் சேலையைக் காட்டியவண்ணம் தயா ராக நிற்கும் தங்கை, இத்தியாதி வைபோகங்களுடன்வாழும் இந்திய பிரதமர் பண்டிதநேரு, இத்தகைய மணிவாசகங்களைச் சிந்தியிருக்கிறார். காடு நன்றே! காடு நன்றே!! என்று, பாடவில்லை; முழக்கமிட்டிருக் கிறார்.

முழக்கமிட்ட இடம், டில்லி மாநகரம். தேதி—ஜூன் 7!

"பூர்வக்குடிகள்" சம்பந்தமாக ஆலோசிக்க, அன்று மாநாடொன்று நடைபெற்றதாம். குடியரசுத் தலை வர் ராஜேந்திரரும், சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணனும் அமர்ந்திருக்க; உள்நாட்டமைச்சர் கைலாசநாத கட்ஜூ தலைமைதாங்க, இவ்விதம் கர்ஜனை புரிந்திருக்கிறார் பண்டித நேரு.

பூர்வக்குடிகளைப்பற்றிய மாநாடு! போக போக்கியங்களுடன் வாழும் இவர் 'இதெல்லாம் தூசுக்குச் சமா னம்—இயற்கையோடுவாழும அவர் களது வாழ்க்கையன்றோ வாழ்க்கை' என்று புகழ்வோடுபேசியிருக்கிறார். புத்தருக்கு ஞானோதயம் ஏற்படக் காரணம், தன் கண்முன் மக்கள் புழுப்போலத் துடித்ததை அவர் கண்டதுதானாம்! இவருக்கும், மலை களிலே பூச்சிக்கும் மிருகத்துக்கும் ஆட்பட்டு மடியும் அந்தப் பூர்வக் குடிகளைக் கண்டதும், ஞானோதயம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ — என்று மகிழ்ந்தோம்.

ஏனெனில், பண்டிதநேருபேசக் கூடிய வார்த்தைகளா இவைகள்? அதிலும் இப்போது அவர் யார்! களாகிவிட்டோம்.

மனோரம்யமான வாழ்க்கையை இழந்துவிட்டோம்.

மலைஜாதி மக்களின் ஆனந்தத் தெம்மாங்கு நமக்குக் கிட்டுமோ?

இவ்விதம் அவர் பேசியிருக்கும் வார்த்தைகளைக் கண்டபோது, நமக்கு திகைப்பும் வியப்பும் உண் டாயிற்று. ஏனெனில் இன்றைய உலகின் பேதங்களையன்றோ அவர் சாடுகிறார்! வாழப் பிறந்தோர், பொறாமைக்கும் பேராசைக்கும் ஆட்பட்டன்றோ அழிகிறார்கள்! அதிலும் எத்தனை யெத்தனை வேதனைகள்—இன்றைய சமுதாயத் தில்.

இந்தச் சமுதாய அமைப்பை, அவர் சாடும் வார்த்தைகளின் காரத்தை நினைக்க நினைக்கக் களிப்பு அதிகமாயிற்று!

மலை சாதியினரைவிட மதியையும் குணத்தையும் இழந்தோம் எனச் செப்பினார். அதோடு இருந்துவிட வில்லை! மலைஜாதி மக்களின் குணாதி சயங்களையும், இங்கு நாகரீகத் தோடு உலவுவோரின் தன்மைகளை யும் எடுத்துக்காட்டி, 'ஐயோ! இத் தகைய சமூக அமைப்பிலா நாம் வாழ்வது?" என்றும் கேட்கிறார். மலைஜாதியினரைவிட இப்போதிருப் போர் கொடூர சிந்தை மிகுந்தோ ராய். கூறுகிறார், அவர்!

"மலை சாதி மக்களிடம் வீரம் உண்டு; அதே போல வீண் சண்டை களும் உண்டு. சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் எனக்கு ஏனோ அவர்கள் மீது ஆசை அதிகமாகிறது" என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, அந்த ஆசைக்கான விளக்கத்தையும் தரு கிறார்.

"மனிதனுடைய இருதயத்தைக் குத்தி, நசுக்கும் துர்க்குணம் படைத் தோரைவிட, கையையோ தலை யையோ வாங்கிவிடுவோர் மேலான

இதயப் புண்ணைவிட, தலைக் கேற்படும் புண் சாதாரணமானது தான்! தீயினாற் சுட்ட புண் ஆறும்—நாவினாற் சுட்ட புண் ஆறாதல்லவா? இருதயத்தை வாட்டுவோர்—எவ்வளவு துயரத்தைத் தருகின்றனர். இதயம் குத்துப்பட்டால், அதனாலேற்படும் தொல்லைகளும், தூங்க முடியாத இரவுகளும், தாங்க முடியாத சஞ்சலமும், வழியும் நீரும், அழியும் புகழும் கொஞ்சமா! ஒருவருக்கொருவர் பொறுமையால் பொசுக்கிக் கொள்வதைவிட, கத்தியால் பேசிக்கொள்வது எவ்வளவோ நல்லதுதானே—என்று கேட்கிறார் பண்டித நேரு.

நவீன உலக வாழ்க்கையைவிட, காடுகளிலும், குன்றிலும்குளிரிலும், மிருக வேட்டையிலும் இஷ்டம் போல் ஈடுபட்டிருக்கும் பூர்வகுடிகளின் வாழ்க்கையைப்பற்றி புகழ்ந்து கூறுகிறார்.

மனிதனின்கோரநினைவுகள், மலைக் குன்றுகளிலே வாழும் பூர்வ குடிகளைத் தாக்கவில்லை—'ஜனநாயகம்' பேசித் திரிகிறோம், ஆனால் 'உண்மையான' ஜனநாயகம் மலைஜாதிமக்களிடம்தான் உலவுகிறது—என்றெல்லாம் பேசுகிறார்.

வனாந்திரங்களில் வனமிருகங்களோடு போராடிக்கொண்டும், இச்சைக் கேற்றாற் போல் திரிந்த வண்ணமும், தனியொரு பாஷையும், தமக்கென ஓர் வாழ்க்கை முறையும் அமைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், ஆதி குடிகள். நாகரிகத்தின் ஒளிச் சிதறலை, அவர்கள் கண்டது கிடையாது விஞ்ஞானத்தின் முடிவுகள் அவர்களின் கருத்தைக் கவர்ந்ததில்லை. வேட்டையும் போட்டியும் தான் அவர்களுக்குத் தெரியும்—விமானமும் அணுசக்தியும் அறியார். குன்றுகள் அறிவர்—பாசறைச் சரிவுகளிலே பதுங்கியிருக்கும் மிருக வகைகளை கொன்றுபோடும் வீரம் அறிவர். வியர்வை சிந்தி, மரக் கிளைகளிலே தாவுவர்—வேண்டிய கனி வகைகளைப் பறிப்பர். கிழங்குகளும், கிடைக்கும் உணவு வகைகளும்அவர்களுக்குப்போதும். அப்பன் ஆறுமுகனையும் அவனருகிலமர்ந்திருக்கும் வள்ளி தெய்வயானையும் அவர்களுக்குத் தெரியாது சங்கு சக்கரதாரி, புரியாத 'கடவுள்' அவர்களுக்கு. நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷீசுரர்களையும் முப்பத்து முக்கோடி தேவாதி தேவர்களையும் தெரியாது அவர்களுக்கு. கலைமகளையும் அலைமகளையும் அறியார். தேரோட்டம் தெரியாது—தினசரி ஆறுகாலப் பூஜைகள் நடைபெறும் கோயில்களைக் கண்டதில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்த கடவுள்களெல்லாம், வேட்டைக்குப் போகுமுன் விழுந்து வணங்கும் "தீ"! சிற்சில மரங்கள்தாம்!—நகரங்களைப் பற்றியோ, நாட்டை எவர் ஆளுகிறார் என்பது குறித்தோ, அவர்கள், சஞ்சலப்பட்டதில்லை.

அவ்வளவு தூரம், இந் நாட்டுப் பூர்வக் குடிகள், எதுவும் அறியாதவர்களாய் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்துவருகிறார்கள். நன்செய் நிலமோ புன்செய் மேடோ அவர்கள் கண்டதில்லை. காடுகள்! குன்றுகள்! காட்டாறுகள்! சீறும் மிருகங்கள்! இவைகளுடனேயே, காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், இந்நாட்டுப் பூர்வக் குடிகள்.

இருட்குகையிலே கிடக்கும் இந்த மண்ணின் ஆதிச்சொந்தக்காரர்களின் வாழ்க்கையை உலகத்தோடு சேர்க்க என்னென்ன செய்யலாம் என்பது குறித்து ஆலோசிக்கவே டில்லியில் மாநாடொன்று கூடியதாம். பூர்வகுடிகளைப் பற்றி ஆலோசிக்க 'பூசுரபீடத்தவர்' கூடியிருக்கின்றனர்.

சமுதாய வளர்ச்சியின் விசித்திரத்தைத்தான் என்னென்போம்! நுரை எழுப்பி, முழக்கமிட்டு, துள்ளியும் தாவியும், குதித்தோடிவரும் அலைகளைப் போன்றது மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி—என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அறிஞர்கள்.

எவ்வளவு, தெளிவான உண்மை! சிற்றலைகளைப் பேரலை விழுங்கிவிடுகிறது—மாடுகளைப் புலிகள் அடக்கிவிடுவதுபோல. இல்லையெனாறல் இந்த நாட்டு ஆதிக்குடிகள் வனாந்திரங்களில் வதிய, 'வந்து புகுந்தோர்' சுகபோகங்களுடன் வாழும்படியான காட்சியைக் காணவா முடியும்!

ஆதி குடிகள்—இந்த மண்ணின் சொந்தக்காரர்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போது இருக்குமிடம்? மலைக்குகை! எல்லைக்காடு!! மனித உலகத்திலிருந்தே, பிரிந்து கிடக்கிறார்கள்.

இவ்விதம் மலைகளிலும் காடுகளிலும் வாழும் பூர்வ குடிகளின் தொகை இந்திய உபகண்டமுழுமையிலும் சுமார் இரண்டுகோடிகளாம். நாடு முழுமையிலும், நலிவுற்ற இவர்கள் பரந்துகிடக்கிறார்கள். அஸ்ஸாம், பீகார், பம்பாய், ஒரிஸ்ஸா, மத்தியபிரதேசம், மேற்கு வங்கம், மத்தியபாரதம், சென்னை ராஜஸ்தான்—பாகங்களில் இவர்கள் பெருத்த அளவில் பரவிக்கிடக்கிறார்கள்.

பூர்வகுடிகள் இவர்கள். எப்படி பொசுக்குண்டு போயிற்று இவர்தம் வாழ்க்கை என்பதை நமது சரித்திரம், கண்ணீரோடு, கூறுகிறது.

* * *

"இந்தியா என்று அழைக்கப்படும் இங்கே முதன் முதலில் மனிதர்கள் உலவிக் கொண்டிருந்த இடம், தக்காணமேயாகும். உலகத்தின் மற்றப் பகுதிகளில் எவ்விதம் ஆதிக்குடிகள் இருந்தனரோ அப்படித்தான் இங்கிருந்தோரும் இருந்தனர். காடுகளில் அலைந்தவண்ணம், வேட்டையாடிவாழ்ந்தனர். உணவுக்காக வேட்டையாடினர்! வேட்டைக்காக, கல் ஆயுதங்களைக்கண்டார்கள் அவர்கள். இத்தகைய மனிதர்கள் வாழ்ந்த இந்தக்காலத்தையே "கற்காலம்" என்று அழைக்கிறோம். இதற்குப்பின் பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்தன. 'கற்காலம்' மாறி, 'புதிய கற்காலம்' ஆரம்பமாயிற்று! பழைய கல்லாயுதங்களைவிட, புதுவிதமான, முன்னைவிட சிறப்பான கல்லாயுதங்கள் இவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன! இவர்கள், இறந்தோரை 'பண்சால்'களில் மூடிப்புதைத்தனர்!

இலங்கையில் 'வெறி'

மனித உரிமைகோரும் இலங்கை வாழ் திராவிடமக்களை ஜூன் 10ந் தேதியன்று தடியடியால் தாக்கிக் கொடுமைப்படுத்தியது—இலங்கை சர்க்கார். பத்துபேருக்கு காயம். மக்கள் சபைக்குமுன் தமது உரிமைக்கோரிக்கையின் அறப்போரை நடத்த இருந்தார்கள். அறப்போர் வீரர்களைப் போலீசு வானில் ஏற்றி, (இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது நமது தோழர்களை காங்கிரஸ் சர்க்கார் நடத்தியது போல) ஊருக்கு வெளியில் கொண்டுபோய் விட்டனராம்.

முன்னிருந்தோர் இறந்தோரைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது கிடையாது. இவர்கள், சாவுக்குப் பின், இந்தப் புதுமையைக் கண்டார்கள். இதன் சின்னங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிச்ச நல்லூரிலும், சிந்துப்பிரதேசத்திலுள்ள பிராமண பாத்திலும் அகப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களின் வாழ்க்கைச் சின்னங்கள் தென்ஆற்காடு, வடஆற்காடு, நெல்லூர், செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மிகுதியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள்தான், மண்ணை மதிக்கத் துவங்கியவர்கள்—மண்ணில் பயிரிட்டு வாழக் கற்றவர்கள்!—இந்தக்கால மனிதர்கள் நாடோடி வாழ்க்கையை வெறுத்து, ஆங்காங்கே, தங்க ஆரம்பித்தார்கள். மாடுகளும் ஆடுகளும் பழக்கப்பட்டன, பயிர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. வயல் உண்டாயிற்று! குடிசைகள் தோன்றின! சமுதாயம் உருப்பெறலாயிற்று!! சமைக்கவும் கற்றனர்! மண்பாண்டங்கள் செய்தனர்! உடலை மூடிக்கொள்ளவும் ஆரம்பித்தனர் — பருத்தியின் பலன் தெரிந்தது. ஆடைகள் உண்டாயின!

புதியகற்காலம்—மறைந்தது. தென்னாட்டில் 'இரும்புக் காலம்' அரும்பியது. இந்த நேரத்தில்தான், வடஇந்தியாவில் 'செம்புக் காலம்' ஆரம்பமாயிற்று.

இந்த உலோககாலமங்களைப் பற்றி அறியும்போது. இந்தியாவின் பூர்வகுடிகளைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிய முடிகிறது. நாகரீகம் தெரிந்து வாழ முற்பட்ட, இந்த ஆதிக்குடிகளைத்தான், ஆரியர்கள் வந்து அலைக்கழிக்க ஆரம்பித்தனர். இந்த ஆதிக்குடிகள்தான்,

கோலாரியர்களும், திராவிடர்களும்:

இவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி பலர் பலவிதமாகச் சொன்னாலும், பூர்வகுடிமக்கள், இவர்கள்தான். இனரீதியில் இவர்கள், ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே கோலாரியர்கள் பற்பல கூட்டங்களாகப்பிரிந்தனர். ஒரு பகுதி, காட்டுமிராண்டித் தனத்திலிருந்து விடுபடவில்லை! மற்றோர் பகுதி நாகரீகத்தோடு வாழ முற்படலாயினர்! இன்று தென்னாட்டில் ஆனைமலையிலும், மலபாரிலிருக்கும் பாணியரும், ஒரிஸ்ஸாவிலிருக்கும் இலை அணிந்தோரும், அஸ்ஸாமிலிருக்கும் நாகர்களும், கோலாரியரின் சந்ததியார்தாம். வங்கத்தில் காணப்படும் சாண்டல்யரும், ஒரிஸ்ஸாவிலிருக்கும் கோண்ட் மக்களும், சிறிது முன்னேற்றமடைந்த கோலாரியர்களாகும். இவர்கள் பேசும் மொழி முண்டா என்பதாகும். இவர்களுக்குள் எவ்வித சாதிப்பாகுபாடுகளும் கிடையாது. இவர்கள் சமாதானம் விரும்பிகள்—புதிதாக சந்திப்போரிடம் அமரிக்கையோடு பழகுபவர்கள். இன்று மேற்கு வங்கக் குன்றுகளிலும், சோடாநாகபுரியின் பகுதிகளிலும், மத்யமாகாணத்திலும் இவர்களை கூட்டம் கூட்டமாகக் காணலாம்."

*   *   *

இந்நாட்டின் ஆதிக்குடிகளைப் பற்றி, ராமசாமி அய்யங்கார் என்பார் எழுதிய இந்திய சரித்திரத்திலுள்ள தின் அசல் மொழி பெயர்ப்பே, இது. இதே ஆராய்ச்சி முடிவைத்தான், வல்லுநர் எல்லோரும் தெரிவித்திருக்கின்றனர். பூர்வகுடிகள், அவர்கள்! ஆனால் இன்று புகலிடமின்றி மலையிலும் காடுகளிலும் பதுங்கிக்கிடக்கின்றனர். இந்தப் பூர்வகுடிகளில் ஆரியரோடு மோதி 'தஸ்யு'க்கள் என அழைக்கப்பட்டு அங்கங்கே பரவிய இனமும் வாழ்கிறது! ஆரியரோடு மோதி, காட்டுக்கும் மலைக்கும் ஓடிய கூட்டமும் வாழ்கிறது! வாழ்கிறதேயொழிய, ஆரியப் புயலால், விளைந்த விபரீதங்கள் இருசாராரையும் இன்னும் விட்டுவிடவில்லை தாழ்த்தப்பட்டோராகவும், கீழ்சாதி மக்களாகவும் நாம் வதைகிறோம்! மலைஜாதியினர், பரம்பரை வழக்கத்தினின்றும் மாறாது, மலைக்குகைகளிலும் காட்டுப் புதர்களிலும் வாழ்கின்றனர்!

இவ்விதம், வதைபடும் இந்தப் பூர்வகுடிகளின் வாழ்க்கையை வளமாக்கவே, 'பூசுரத் தலைமை' டில்லியில் மாநாடு நடத்தியதாம்.

இதை அறிந்தபோதுதான், சமுதாய வளர்ச்சியின், விசித்திரம் தெரிந்தது.

எவ்வளவு வேடிக்கை இது! சொந்த நாட்டினர், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக, இலைக்குள் மறைந்த காயைப்போல் கிடக்கிறார்கள்—நாகரீக இன்பம் எதையும் உணரவில்லை. கல்வி தெரியாது! விஞ்ஞானம் அறியார்கள்! மலைஜாதி மக்கள் இதுவரையில், மனித ஆராய்ச்சிக்காரர்களுக்குரிய ஒரு "ஆராய்ச்சி இனமாகவே" இருந்து வந்தார்கள். ஆனால், வெள்ளையர் காலத்தில், கிருஸ்துவப்பாதிரிகள், குன்றுகளையும் சரிவுகளையும் பொருட்படுத்தாது, அந்தப் பரம்பரை மனிதர்கள் மத்தியிலே உலவலானார்கள். 'இந்து மதம்' எனப் பெருமை பேசுகின்றனரே, அவர்தம் சங்கராச்சாரிகளும் தருமபுரங்களும், தமது சிந்தனையை இந்த இருட்டு குகைகள் நோக்கி

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

கோவை ராசமாணிக்கம் சிறைக்குள் || 'கடவுள்' தந்த பரிசு

கோவையில் கழகக் கொடியை முன்பு காலிகள் எரித்தார்களல்லவா? அது சம்பந்தமானவழக்கு 10—6—52 அன்று கோவைநகர சப்மாஜிஸ்டிரேட் முன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சாட்சிகளாக தோழர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். கோவை மாவட்ட தி. மு. க. செயலாளர் தோழர் S A. இராசமாணிக்கம் சாட்சி கூண்டேறியதும் 'எல்லாவல்ல கடவுள் மீது ஆணையிட்டு சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொல்லும்படிக் கூறினார்கள். தோழர் இராசமாணிக்கம் அது போல் கூறாமல் 'உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறுவதாகச் சொன்னார். இது கோர்ட்டை அவமதித்ததாகுமாம்! இவ்விதம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு ஆறுவாரசிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டார்.

★

திராவிடநாடு

காஞ்சி] 15—6—52 [ஞாயிறு

ரத்தும்—பயமும்

★

குதூகலம்
மட்டற்ற மகிழ்ச்சி
நாடெங்கும் ஆனந்தம்
வீதிக்கு வந்துவிட்டது
விலை இறங்குகிறது
தாராளமாகக் கிடைக்கிறது
எங்கும் சந்தோஷம்

இவ்வித 'கொட்டை எழுத்துக்களுடன்' ஆச்சாரியாரின் உணவுக் கட்டுப்பாடு ரத்து செய்த நடவடிக்கை குறித்து, 'தினமணி' இதழ், கடந்த சில தினங்களாகப் பிரமாதப்படுத்தி வருகிறது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் செய்திகளைத் திரட்டி, "சொந்த நிருபர் தெரிவிக்கிறார்" என்று 'பஞ்சம் பறந்தது! இனி பாதவிப்பு இராது!!' எனும் பாவனையில், செய்திகளைப் போடுகின்றன — தேசிய இதழ்கள். பத்திரிகைக்காரியாலயம் ஒரு விசித்திரமான இடம்! அறைக்குள்ளிருந்தபடியே 'பட்டுக்கோட்டை' நிருபரையும், 'பக்டூனிஸ்தான்' நிருபரையும் பேசச் செய்துவிடும் திறமைபெற்ற, துணை ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள். சும்மாவா சொல்கிறார்கள், பத்திரிகைகள் பலமிக்க பீரங்கிகள் என்று! இப்போது இந்தப் பீரங்கிகள், எதற்கெடுத்தாலும் முழங்க ஆரம்பிப்பதையே கருத்தாகக் கொண்டுள்ளன. குண்டு இல்லாமல் இவ்விதம் இந்தப் பீரங்கிகள் முழங்குவதைக் காணும்போதுதான், நமக்குப் பரிதாபமும் அருவருப்பும் எழும்புகின்றன. 'உணவுக் கட்டுப்பாடு ரத்து' ஆனதன் விளைவாக, நாட்டில் மகிழ்ச்சியும், ஏழைகளிடத்திலே இன்பமும் மலர்ந்திருப்பது உண்மையானால் நாம் மகிழ்வோம்—மனமார இந்நடவடிக்கையை எடுத்த ஆச்சாரியாரையும் வாழ்த்துவோம். "துணிவாகச் செய்தார்!" "துயர் தீர்க்கச் செய்தார்!" என்று துந்துபி எழுப்புகின்றன, இதழ்கள்.

இதையொட்டி, தாளமும் தட்டியிருக்கிறார்கள், சில தலைவர்கள். ரேஷனை ரத்து செய்ய, துணிவு என்ன தேவை? இதென்ன மகா காரியம்! நீரில்லாமல் அவதிப்படும் மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க 'ரெட்ஹில்ஸ்' ஏரி இருக்கிறது,—மழை பெய்தால் நீரைத் தேக்கி வைக்கிறார்கள். சிறிது சிறிதாக சென்னை மாநகர மக்களுக்கு 'சப்ளை' செய்கிறார்கள். மக்களும் தேவையானபோது கிடைக்கும் நீரைக் கொண்டு திருப்தி அடைகிறார்கள். இதற்குப் பதில், ஏரியின் வாய்க்கால்களையெல்லாம் திறந்துவிட்டு, 'தண்ணீரைத் திறந்து விட்டுவிட்டோம்; ஜனங்களே இஷ்டம்போல் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று செப்பினால், சென்னை மக்கள் மறுப்பா செய்வர்? ஏரியில் தண்ணீர் இருக்கும்வரை வாய்க்காலில் நீர் ஓடும் — ஏரியில் தண்ணீர் எப்போதும் வற்றாதிருக்க, வானம் பொய்க்கக்கூடாது. ஆனால் இப்போதிருக்கும் நிலை அடபடிப்பட்டதா? ஏரிக்குத் தேவையான மழையைப் போல, நாட்டுக்குத் தேவையான அரிசியும் பிறவும், இங்கு உற்பத்தியாகவில்லை. மக்கள் தொகையையும் உற்பத்தியாவதையும் ஒப்பிடும்போது, சென்னை ஒரு பற்றாக்குறை பிரதேசம் என்பது, தெளிவாகத் தெரிகிறது. நீரை தேக்கிவைக்காவிடில், ஏரி வறண்டு போக எவ்வளவு நாள் பிடிக்கும்? அதிக உற்பத்தியில்லாத நாட்டில், கண்ட்ரோலை ரத்து செய்துவிட்டால், என்னென்ன அனர்த்தங்கள் ஏற்படும்!

'அரிசி விலை குறைந்து விட்டது' அப்படி இப்படியென்று, பெருமையோடு பேசுகிறார்களே! அவர்கள் அவ்விதம் கூறுமளவுக்கு, ஆச்சாரியார் 'ரேஷனை' எடுத்ததும், இரவு அமர்ந்து 'பஜகோவிந்தம்' பாட, மறுநாள் காலையில் அரிசி பொழிந்திட்டதா! அல்லது 'நாற்பது வேலி நிலமும் நாளைக்காலை விளையவேண்டும் ஐயனே!' என்று பாடினானே நந்தன் அதைப்போல, இவர் பாட, மறுநாளே கழனிகளிலெல்லாம் கதிர்கள் குலுங்கி, நெல் குவிந்து போய்விட்டதா! அதுவும் இப்போது கோடைகாலம் — சாகுபடி நேரங்கூட அல்ல. இப்போது, 'அரிசி இஷ்டம்போல் கிடைக்கிறது' 'விலை குறைவாகக் கிடைக்கிறது' என்றால் என்ன பொருள்? கண்ணுக்கெதிரே தெரிகிறது—சர்க்காரின் புள்ளிவிபரமே பேசுகிறது—சென்னை ஒரு பற்றாக்குறை பிரதேசம் என்று. இந்நிலையில், எப்படி அரிசி குவியும்? எவ்விதம் விலை இறங்கும்! எங்கும் ஆனந்த கீதமும் பரவசப்பாடலும் நிறையும்!

ஆலையிலே பாடுபடுவோன், காலைமாலை ஆபீசுக்குச் சென்று வருவோன், கல்லுடைப்போன், வாணிபம் செய்வோன், நகரத்தில் வாழ்வோன், போலீசாகயிருப்போன்—என்று பலப்பல அலுவல்களிலே மனிதர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களனைவருக்கும் தேவையானது உணவு. ஆனால், அவர்கள் உழுது, உணவுற்பத்தி செய்யவில்லையே என்று அவரவர்க்குத் தேவையான உணவு கிடைக்காமலிருந்தால் என்ன ஆகும்! 'ஆபீஸ் பைலை'ச்சாப்பிடமுடியுமா, அலைந்து சம்பாதிக்கும் காசால், பசி தீருமா! ஆலைப் பஞ்சு கும்பிகழுவிடச் செய்யுமா! ஆகாது—முடியாது எல்லோருக்கும் தேவையானது உணவு, இதை எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்திடவேண்டும். 'ரெட்ஹில்சில் நீர் குறைந்ததும், அளந்துதானே அனுப்பினார்கள், ஒவ்வொரு தினமும்! அதைப்போல, நாட்டில் நிலம் வைத்திருப்போர் விளைவிக்கும் உணவுப்பொருளைக் கொண்டு எல்லோரையும் வாழச் செய்ய வேண்டும். எல்லோருக்கும் தேவையான அளவு உணவுப் பொருளிருந்தால் கவலை இல்லை; கட்டுப்பாடும் தேவையில்லை. நீர் குறைந்ததும் அளவு தேவைப்பட்டதுபோல போதிய அரிசி இல்லையென்றதும், கிடைப்பதைக் கொண்டு எல்லோரையும் வாழச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதன் விளைவாக, நாட்டில் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருளையும், வாழும் மக்களின் தொகையையும் கணக்கிட்டு, பங்கு போடவேண்டிய நிலையேற்படுகிறது. இதனால், ஏற்பட்ட முறைதான், பங்கீடு.

இந்தப் பங்கீட்டை எல்லோருக்கும் சரிசமமாகச் செய்யவேண்டுமானால், நிலம் வைத்திருப்போரின் மகசூலைக் கணக்கிட்டு, அவர்களுடைய தேவை போக மீந்ததை சர்க்கார், கணக்கெடுக்க வேண்டும்—கோள்முதல் செய்யவேண்டும்.

நாட்டில் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருளை கொள் முதல் செய்து, அதைப் பங்கிட்டுத் தந்து, உணவு நெருக்கடியில்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளும், நல்லதோர் முறை தான் பங்கீட்டு முறை.

ஆனால் இதை ரத்து செய்திருக்கிறார் ஆச்சாரியார்! 'கெட்டது இம் முறை' என்பதாலா? அல்ல! அல்ல!! அந்தராத்மா சொல்லிற்றும் அவருக்கு. அந்த அந்தராத்மா சொன்னதோ சொல்லவில்லையோ, பிற ஆத்மாக்களின் முணு முணுப்பும் எரிச்சலுமே இந்நடவடிக்கைக்கு காரணமாக யிருக்கவேண்டும்.

சிறுமணி வேண்டுமா — கிச்சிலி தேவையா—வெள்ளைச் சம்பா முதல் ரகம்—மூட்டையாகத் தரட்டுமா—எவ்வளவு தேவை—இவ்விதம், கேட்கிறார்கள். நிலப் பிரபுக்களும் அவரைச் சார்ந்திருக்கும் வியாபாரிகளும். இந்தக் குரலை நாம் நேற்றும் கேட்கத்தான் முடிந்தது—அந்தி நேரத்தில் அல்லது சந்துமுனையில் அல்லது விளக்கில்லாத இடத்தில்! நேற்று ரகசியமாகக் கேட்டவர்கள்—இன்று பகிரங்கமாக விசாரிக்கிறார்கள்.

சர்க்காரின் 'ரேஷன் முறை' இருந்தபோதும். 'கொள் முதல்' திட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்ட நேரத்திலும். இத்தகைய குரல்களைக் கேட்டோம். இப்போதும் கேட்கிறோம்! என்ன அர்த்தம் இதற்கு? கொள் முதல் திட்டம் இருந்த போதும் கள்ளத்தனமாக அரிசியும் நெல்லும் கிடைத்தது—ரயில் மூலமும் சிறு வண்டிகள் மூலமும் ஜில்லாக்களைத் தாண்டிபோய்க் கொண்டிருந்தது. சட்ட சபையிலேயே, பலர் பேசினார்கள், 'நான் கூட கள்ளமார்க்கெட் அரிசி சாப்பிடுகிறேன்' என்பதாக.

சர்க்கார் வசம் கொள் முதலும் பங்கீடும் இருந்தபோது, இவ்விதக் கோலாகலங்கள்! கிராமப் புறங்களில் ஒழுங்காக கொள்முதல் செய்யப்படவில்லை—அதிகாரிகளால். சர்க்காருக்கு மீதப்பட்ட நெல்லை விற்காமல் ஏமாற்றியவிவசாயிகளை சர்க்கார் தண்டிக்காமல் விட்டதா, என்றால், தண்டித்தது. இவர் இவ்வளவு நெல்லை கடத்தினார்—இந்த 'அம்மா' இத்தனைபடி அரிசியைத் திருட்டுத் தனமாக வாங்கிவந்தார்—இவருக்கு அபராதம் ரூ 200—இந்த அம்மாவுக்கு ரூ 25 அபராதம்—இவ்விதம் வழக்குகள் ஏராளமாக நடக்கத்தான் செய்தன! இருந்தும் 'கள்ள மார்க்கெட்' கொட்டம் அடித்தது. மாயமா மந்திரமா இது வென்றெண்ணுகிறீர்கள், மகாத்மாவின் சீடர்கள் மண்டியிட்டுவிட்டார்கள். நிலப்பிரபுக்களிடமும் குரல்வலுத்தோரிடமும். வழக்குக்கும் கோர்ட்டுக்கும் சிக்கியோரெல்லாம் மிகமிகச் சாதாரணமானவர்கள்—வீடுகூட்டும் குப்பாயி—இரண்டு வேலி மிராசுதார் போன்றவர்கள். வழக்குக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தப்பியோர்! மிகமிகப் பெரியவர்கள் — கதர்ச் சட்டை அணிந்தவர்கள் — ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களின் அதிபதிகள். அவர்களைச் சட்டமோ சர்க்காரோ எதுவும் செய்யவில்லை! செய்ய முடியவில்லை!!

பணக்காரனை அவிழ்த்து விட்டு விட்டதையும், நம்மைப் போன்ற சாதாரண விவசாயிகளைக் 'கெட்டி' கட்டி கொள்முதலை வசூலிப்பதையும் கண்ட கிராமத்து நடுத்தர விவசாயிகள், காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போக்கைக்கண்டு அதிருப்தியடைந்தார்கள். அதேபோல ரேஷன்வாங்குவோரும்', கல்லும் மண்ணும் நிரம்பிய அரிசியை வாங்கி கஷ்டப் படவேண்டியிருக்கிறதே! என்று ஆத்திரமடைந்தார்கள்.

இதனால் அதிருப்தி வளர்ந்தது—ரேஷன் முறையின் மீதே சீறினர் மக்கள். இந்தசீற்றத்தைக் குறைத்து, ஆட்சிக்கு வலிவு தேட, இதை 'துருப்புச் சீட்டாக்க' பார்க்கிறார், அன்பர் ஆச்சாரியார்

தோழர் பி. ராமமூர்த்தி சொல்லியதுபோல, "மக்களை வாழவைக்கும் பொறுப்பை சர்க்கார் தட்டிக் கழித்துக் கொள்ளுகின்றனர். தற்சமயம் மக்கள் இந்நடவடிக்கையை வரவேற்றாலும் வெகுவாய்தங்களைப் பாதிக்கிறதென்பதை விரைவில் உணருவார்கள்"

பங்கீடு முறை — ஒரு அருமையான திட்டம். ஆனால், இந்த நல்லவர்கள், அதை ஒழுங்காக அமுல் நடத்த முடியாமல், சீர்கேடுள்ளதாகச் செய்து விட்டனர். ஆண்டு தோறும் இரண்டு கோடியை செலவிட்டும், ஐந்து ஆண்டுகளாகியும், இதனை அமுலுக்குக் கொண்டு வர முடியவில்லை—முதலெனும்பு 'பண ஆசை'யால் வளையும் சுபாவத்தைப் பெற்றிருந்ததால்.

இந்த நிலையில், மக்களிடையில் எழுந்த மன அதிருப்தியை 'ஆட்டக் காயாக' வைத்துக்கொண்டு பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துவிட்டார், பஜகோவிந்தப் பிரசங்கியார்.

காஞ்சி — மதுரை — கோவை முதலிய ஊர்களிலிருந்து நமக்கு வந்துள்ள கடிதங்களைப் பார்த்தால், 'தேசிய ஏடுகள்' கூறுகிறபடி விலை குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை! வீதிக்கு அரிசி வந்திருப்பதால் சில நாளைக்கு இத்தகைய மனமயக்கம் ஏற்படமுடியுமே தவிர, எவ்விதம் விலை குறையும்? இப்போதே, காஞ்சி போன்ற இடங்களிலிருக்கும் வர்த்தகர்கள் நெல் இருக்குமிடம் நோக்கிப் புறப்பட்டுப்போய் விட்டார்களாம்! சாக்குகளைப் பெருமிதமாக வாங்கிச் சேமித்து லாபம் பெறும் வேலைகளில் மார்வாடிகள் வேறு முனைந்துவிட்டனராம். இத்தகவல்களைக் கேள்விப்பட, எதிர் காலத்தை எண்ணி நடுங்குகிறோம். புலிகளை அவிழ்த்துவிட்டு ஆடுகளையும் அலையவிட்டால், புலியின் வாயில் ரத்தத்தைத்தானே காண முடியும்; ஆடு வாழவா செய்யும்! இந்த நிலைக்குதான், ஆச்சாரியாரின் போக்கு கொண்டுவந்து விட்டிருக்கிறது. உணவுக் கட்டுப்பாடு ரத்து ஆனதும் எவரெவர் மகிழ்ந்தார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றன தெரியுமா! பெரிய மிராசுதார்—தஞ்சை ஜில்லாவில் சொந்தக்காரத் தலைவர்—ஓட்டல் முதலாளிகள்—தென் இந்திய வர்த்தக சபையினர்—சினிமாப்பட சங்கத்தினர். இவர்கள்தாம் மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள்!

ஆச்சாரியார் உ[illegible] குறித்து தூத்துக்குடி ஆசிய[illegible] மாநாட்டின் பிரதிநிதியான ஜீ. பரமேஸ்வரம்பிள்ளை எனும் கேரளத் தோழர், "போதிய அரிசி இல்லாமல் அவதிப்படும் பற்றாக்குறை மாகாணத்தில் கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்வது மிக மிகப் பயங்கரமானதாகும்" என்று எச்சரித்துள்ளார்.

இதனையே நாமும் வலியுறுத்துகிறோம்—கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் கூறுவதுபோல, ஆச்சாரியாரின் இந்த 'அசந்தர்ப்பப்போக்கால்'—ஏழையர் உலகு மிகமிக வேதனைகளைத் தாங்கவேண்டியே நேரும். அவ்வித வேதனை வராமல் தடுக்கும் பொறுப்பு, ஆச்சாரியாருடையது என்பதை நினைவூட்டுகிறோம்.

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எள்ளளவும் திருப்பியதில்லை. எப்படித் திருப்புவர்? இந்துமதக்காவலர்களை எதிர்த்துப் போராடிய கூட்டமன்றோ அது! அது எங்கேடு கெட்டால் என்ன! அவர்களிடம் போய், புது உலகத்தைக்காட்டினால், போஜனம்தான் கிடைக்குமா! தட்சணைதான் வருமா!!

கிருஸ்துவப் பாதிரிகள் சிலபல ஆண்டுகளாக, மலைவாழ் மக்களிடையே, புது ஒளிகளைப் பரப்பலாயினர் — பூச்சிக்கடியையும் மிருக உறுமலையும் பொருட்படுத்தாது.

இந்தப் புது ஒளி, சிறிது வீசத் துவங்கியதன் விளைவாக அஸ்ஸாம் மலைக் குன்றுகளில் வசிக்கும் நாகர்கள், தனி நாடு கேட்கிறார்கள். சோடா நாகபுரியின் பகுதிகளில வசிப்போர் "ஆதிவாசிகள்" என்ற பெயரோடு அரசியல் உரிமைகளுக்காகக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள்.

"தாங்கள் வாழும் முறைகளையொட்டியே பிறரும் வாழவேண்டுமெனப் பலர் கருதுகின்றனர். தமது நாகரீகத்தை யொட்டியே பிறரும் இருக்கவேண்டும் என்கிற ஆவல், இங்கு மட்டும் என்றல்ல, உலக முழுமையும் பரவிக் கிடக்கிறது. இந்தப் போக்கு எனக்கு கவலையே தருகிறது. 'இப்படித்தான் நீ வாழ வேண்டும்' 'என்னைப்போல நீயும் உலக முறைகளை அனுசரிக்கவேண்டும்' என்று எதற்காக வலியுறுத்த வேண்டும்?"

தமது முறைகளை மற்றோர் மீது பலவந்தமாகத் திணிக்கக் கூடாது எனத் தெள்ளத் தெளிவாகச் செப்புகிறார் நேரு.

மலையில் வாழும் பூர்வகுடிகளையும் போய், நீங்கள் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும், என்று வலியுறுத்தக் கூடாது—என்கிறார்.

அவரது பரந்த நோக்கு கண்டு வியந்து கொண்டிருந்த நாம், அவரது பேச்சின் கடைசிப் பகுதியைக் கண்டபோது, திடுக்கிட்டோம்.

பூர்வகுடிகளைக் குறித்து இவ்வளவு சிரத்தையும் சிந்தனையும் கொண்டு பேசிய அவர், முக்கியமான கட்டத்தில் விடுத்த விளக்கம் நம்மைக் குழப்பலாயிற்று.

மலையில் வாழும் பூர்வகுடிகளுக்கென்று பேச்சு மொழிகள் உள்ளனவே தவிர, எழுத்துக்கள் ஏதுவும் கிடையாது.

அவர்களையும் எழுத்து அறிவுள்ளோராக்கவேண்டுமானால், ஏதாவது ஒரு எழுத்தை அவர்தம் பேச்சு மொழிக்கேற்ப, மாறுதல் செய்து தரவேண்டும்.

மக்களின் மனம்
ஒரு காலிப் பாண்டம்
என்று
அண்ணன் ஏசுகிறான்.
மக்கள் தீர்ப்பு மகத்தானது
என்று
வாதாடுகிறான், தம்பி.
தம்பி
தாக்கப்படுகிறார்
மக்களால்!

புதிய வெளியீடு

மக்கள் தீர்ப்பு

C. N. A.
எழுதியது.

இரண்டாம் பதிப்புகள்
ஜெபமாலை 0—8—0
சாது 0—8—0
கருத்து விளக்கச்
சிறு கதைகள்.

மக்களாட்சி நாட்களிலே
அனைவரும் படிக்கவேண்டிய
அரசியல் கருத்து விளக்கக் கதை.
விலை 8 அணா.

அச்சில்:- வாழ்க்கைப் புயல்

கிடைக்குமிடம்:— பரிமளம் பதிப்பகம் 17-B, வரதுவாசல் தெரு, சின்ன காஞ்சிபுரம்.
வியாபாரிகளுக்கு 25 o/o கழிவு. V. P. P. இல்லை. தபாற் செலவு தனி.

இப்போது அவர்கள் மத்தியில் உலவும் கிருஸ்துவப் பாதிரிகள் ரோமன் எழுத்துக்களைக்கையாண்டு வருகிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு கல்வி தந்து வருகிறார்கள்.

பூர்வகுடிகளின் பேச்சு மொழிகளைக் குறித்து ஆராய்ந்தோர், அவைகள் யாவும், திராவிடமொழிக் குழுவைச் சேர்ந்ததாகும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“திராவிட மொழி” குறித்து ஆராயப் போந்த கால்டுவெல் எனும் பேரறிஞர் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகள் இலக்கிய வளம் உள்ள பிரிவுகள் என்றும் துளு, தூடா, கோடா, கோண்டு, இராசமகால், ஒராயன், பிராகி முதலிய பிரிவுகள் இலக்கியமில்லாதவையென்றும் வரையறுத்து கூறியிருக்கிறார்.

பண்பட்டு நாகரீக முதிர்ச்சிபெற்றவை முதற்பிரிவு, நாகரீக முதிர்ச்சி அடையாது ஒதுங்கி விட்டவை இரண்டாவது பிரிவு.

எனினும், இரண்டும், திராவிட மொழிக் குழுவையே சேர்ந்ததாகும். நமது மொழிக்கும் பூர்வகுடிகளின் பேச்சு மொழிக்குமிடையிலே பெருத்த வேற்றுமை கிடையாது!

இது, பண்டிதநேரு அறியாததல்ல. ஆனால் அவர் எத்தகைய எழுத்துக்கள், பூர்வ குடிகளுக்கு வேண்டுமெனக் கூறியிருக்கிறார் தெரியுமா!

தேவநாகிரி எழுத்துக்களை பூர்வ குடிகளுடையதாக ஆக்க வேண்டுமாம்.

நேரு கூறுகிறார்! ‘பலவந்தத் திணிப்பு கூடாது’ ‘நமது முறைகளை சுமத்துவது நல்லதல்ல’ என்று பெருமிதமாக முழக்கமிட்ட பண்டிதநேரு சொல்கிறார்! அவரைப் போலவே கைலாசநாத கட்ஜுவும் கூறுகிறார்!!

வடஇந்திய மலைக்குன்றுகளில் வாழ்வோரும், சென்னை மாகாணத்தில் வசிக்கும் ஏழுலட்சம் பூர்வ குடிகளும், தேவநாகரி, அறிந்தோராக ஆக்கப்பட வேண்டுமாம்.

அவர்களுடைய எழுத்தாக தேவநாகிரி, ஆக்கப்பட வேண்டுமாம்

தேவநாகிரி அவ்வளவு சுலபமானதா? அல்ல! அல்ல!! சிக்கலும் குழப்பமும் நிறைந்த மொழி அது. சுமார் 200 எழுத்துக்கள் நிரம்பியது. அதை அவர்கள் ஏற்கவேண்டுமாம்!

அந்தந்த வட்டாரத்தில் என்னென்ன மொழி உலவுகிறதோ அதை அவர்களுடையதாக்குவோம் —என்று கூறவேண்டும்; ஆனால் கூறவில்லை.

எளிய, இலகுவான, ரோமன்லிபியை அவர்களுடையதாக்கலாம்—என்று கூறியிருக்கலாம்; ஆனால் கூறவில்லை!

தேவநாகிரி தேவையாம்! சம்ஸ்கிருத பரம்பரை நீடிக்க வேண்டுமாம! ஹிந்திபடையெடுப்பு இருக்க வேண்டுமாம்! அன்புத்தொனி எழுப்பியவரின், ஆர்வம், இது. என்னென்று சொல்வது இதனை! சாகசமும் என்பதா! சுயநலம் என்பதா! ஆரியவெறி என்றழைப்பதா! —கூறுகிறாரே, துணிந்து.

உலக நிலைமைகளை ஒருபுறம் விளக்கிவிட்டு, அதே நேரத்தில் இதனையும் செப்புகிறாரே!

ஏனிந்த மொழிவெறி இருக்க வேண்டும் பண்டிதருக்கு? ஆரியம் நுழைந்ததால் அவதிப்பட்டு, மலைக்குகைகளையும், மிருகம் நிரம்பிய காடுகளிலும் விரட்டப்பட்டவர்கள் பூர்வகுடிகள்! ஆரியத்தின் நுழைவால் சீரழிந்த திராவிடம், விதவை போலிருக்கிறது — கண்முன். திராவிடத்தின் சீரழிவுக்கே காரணம், ‘தெய்வமொழி, என்று நுழைந்த தேவநாகிரி எழுத்துக்கள் என்பதை உலகு அறியும்.

இருந்தும், இவர், அதையே இன்றும் வலியுறுத்துவதேன்?

அன்று அவர்கள்!
இன்று இவர்களா?
நல்லெண்ணமா?
நயவஞ்சகமா?

என்ன காரணம் இதற்கு! டில்லியும் ஆரியமும் — ஒருடம்பின் இரண்டு கைகள் எனக்கூறினால் சீறுகின்றனரே இங்குள்ளோர்! அவர்களைக் கேட்கிறோம், உலகவரலாறு பேசிய வண்ணம், புகழ்மாலை, சூட்டியபடி, தமது ‘முறையில்’ அவர்களையும் ஆக்க விரும்பும் ஆவல் ஏன் ஏற்படவேண்டும் ‘எமது கடவுளே பெரியவன். எம்மைப்போலவே நீங்களும் இருக்கவேண்டும்; என்று பலாத்காரப் பாதையிலிறங்கினர், கிருஸ்துவைக் காண்பதற்கு முன்பு, பாலஸ்தீனத்து யூதமக்கள். பலன்— அவர்களது ‘முறை’கள் அழுகிய உடப்பாகிப் போயிற்று! அதை அறிந்தவர்கள், இன்றும், நாகரீகப் படையெடுப்புக்கு, வித்திடுவதேன்-அதற்கு ‘மொழி’ எனும் வாளினை ஏந்துவதேன்? அன்று, அம்முறை! இன்று இம்முறையா!!

★

பம்பாயில்

உணவு விலை உயர்வை எதிர்த்து பம்பாயில் 6ந் தேதி நடைபெற்ற பிரமாண்டமான வேலை நிறுத்தத்தில் 3 லட்சம் தொழிலாளர்கள் கலந்துகொண்டனர். 64 ஆலைகள் ஓடவில்லை. —

(10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சாமி 0-3-0, ச ராமையா, 0-3-0 பாசோமன் 0-5-0, ஆவுடையப்பன் 0-3-0, சோலையப்பன் 0-3-0; சிறுவர்த்தகணவாய் பாயம்மாள் 0-1-0.

கொழும்புத் தோழர்கள்

	ரூபாய் சதம்
எஸ். எம். ஐ. அபுபக்கர்	2—00
எஸ். ஒ. எ. காதர்முகைதீன்	1—00
எஸ்.கே.உதுமான்முகைதீன்	1—00
எம். எம். ஈசா	1—00
எம்.கே.எ.முகம்மதுமைதீன்	1—00
இ. பாவாமுகைதீன்	0—50
பி. எம். அன்சாலி	0—25
எம். கனிசாகிபு	0—25
டி.வி.எம். செய்யதுசாகிபு	0—50
சாலிமரைக்கார்	0—25
பி. கே. ராமன்	0—50
எம். எஸ். கிருஸ்னன்	0—50
பி. எம். ஓ. அகமதுஅலி	0—25
பி. எஸ். ஹமீதுபாய்	0—25
வி ஓ. உமர்கத்தாப்சாகிபு	0—25
கே. ஓ. ரகீம்	0—25
எஸ். எ. சுப்பிரமணியம்	0—25
எம். மஸ்தான்	0—25
மஜீத்	0—25
பிரிஸ்டல்பில்டிங்	
எம். எச். எஸ். ஹமீது	1—00
எம். அப்துல்காதர்	0—50
ஜே. எச். மொஹிதீன்	1—00
எஸ். எம். அனிபா	0—25
எஸ். முத்தலீப்	0—25
எஸ். எம். அப்துல்லா	1—00
அப்துல்காதர்	0—50

★ மஜீத் குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி ★

முன் வரவு ரூ	851—2—0
சிதம்பரம் C. S.	
ச கோபன்	50—0—0
காயில்பட்டி தி. மு. க.	2—0—0
குளத்தூர் ,,	3—0—0
நடிகர் கார்கோல் ராஜ்	2—0—0
கீழ்க்கடையம் J.P. ராஜி	5—0—0
மேலூர் சி. காதர்கனி	2—8—0
ஆனந்தூர் ஜி. கணபதி	3—0—0
உதகை எம் பெரியசாமி	2—0—0
தஞ்சை திராவிட மாணவ முன்னேற்ற கழகம்	5—0—0
காஞ்சி ஆ.பிடர் ஐஸ் பாக்டரி	5—0—0
மதுரைவின்சன்ட்சயபால்	5—4—0
தாலமுத்து படிப்பகம்	2—0—0
பட்டறை பச்சையப்பன்	3—0—0

ரூ 1—0—0

தளவாய்புரம்: பு. கா. சா. காளி முத்து, ச. மாரியப்பன் பொட்டல் புதூர்: அப்துல் ரகிம், மணப்பாரை: கோதண்டராமன், கொழும்பு: சாமிவேல், ஜி. பிரகாசம், லால்குடி: எல். ஏ. ராமசாமி, சிவகங்கை: கே. ராமசாமி, ஆனந்தூர்: மு. க. மு. நயினுமுகம்மது, வெ. கணபதி, எ. எஸ். வேலு, எ. எம். அப்துல் சலாம், சென்னை: எஸ். வீரபாண்டியன், கடலூர் ஓ. டி: எஸ். எஸ். மணியன், மேட்டூர்: கே. அனந்தராசன், மதுரை: ஓ. சண்முகம், திருச்சி: ஜி. வெங்கடேசன்; வீரவநல்லூர்: எம். ஏ. அபுபக்கர், ரங்கம் பாளையம், பி. தண்டபாணி.

0—8—0

வீரவநல்லூர்: கே. கனகசபாபதி, மீகா. மீருக்கண்ணு ர் நாகை: முத்துகிருஷ்ணன், பெரம்பூர்: டி. வெங்கடேசன், சே. ஜி. சுந்தரமூர்த்தி, டி. முருகவேலு, மா. செ. சிவானந்தர், சி. ஆர். பத்மநாபன், ஆதிகேசவலு, ராமகோடி. ஆனந்தூர்: ப். வேலு, ப. குருசாமி, நா. இ. முகம்மது ஹனிபா, கா. வ. நெ. வருசைமுகம்மது, எப். ஏ. காஜா மைதீன், கெ. சீ. நெ. இஸ்மாயில், மீ. இ. முகம்மது சுல்தான். தளவாய்புரம், எம் என். ராமசாமி, வீ. கு. மா. குற்றாலிங்கம், வீ. கு. பா. குருவியைக, மு. அருணாசலம், க. ராமநாராயணன், மா. அருணாசலம், ஸ்டாலின் அண்ணாமலை, அ. துரைச்சாமி சு. காளிமுத்து, (சாமி & கோ புகையிலை கம்பனி தொழிலாளர்கள்):- பொ. ராமர், க. சங்கரநாராயணன், பா. கலைச்செல்வன், வெ. சண்முகம், என். லட்சுமணன், அ. கணபதியப்பன்.

0—4—0

தளவாய்புரம்:- மு. ரத்தினம். எஸ். பி. பாலகிருட்டினன், இரா, சுப்பையா, கு. கன்னியப்பன், ச இ. சங்கரலிங்கம், பி. டி. செல்லச்சாமி, ராசேந்திரன், ப. பெரியசாமி, பு. கா.ச. சுப்பையா, மா. சின்னச்சாமி, சக்கரையப்பன், எல். பி. சாமி. அ. சவுந்திரபாண்டியன், ச. மொன்னப்பன், பு. கா. ச. சுந்தரேசன், பா. அய்யாசாமி, தே. மாரியப்பன்,

> **மொத்த வரவு**
>
> **ரூ. 1033—9—10**

தூங்கன், இ. அழகுரத்னம், சாமி & கோ) புகையிலைக் கம்பெனித் தொழிலாளர்கள்:- பி. லிங்கம், உ. காளியபபன், காளியப்பன், க. செல்லத்துரை, நடராசன், வேலாயுதம், மாரியப்பன், ஆ. அய்பாச்சாமி, அ. மாரியப்பன், அனந்தப்பன். ஆனந்தூர்:- முகமதுமைதீன், முகம்மதுஹனிபா, எஸ். மீருமைதீன், கு. ராமையா, பு. நெ. கா. மீறுமைதீன், மு. நைபினுமுகமது, எம். ராமானுசம், வா. ச. மீறுமைதீன், கா.மு. அப்துல்ரஹீம, மீ. அ. அப்துல்மஜீத், மீ. குபமைமுகம்மது, ம. க. நைபினுமுகம்மது, பா. மீ. மு. ப. முகம்மதலி, சே. பி. சேகுலாபிதீன், மே. கீ. சய்யது முகம்மது, உசேன், காதர்மைதீன், ஜமால்முகமது, நைபினுமுகம்மது, நா. செபினுமுகம்மது, வருசை நயினுமுகம்மது, உ. முனியாண்டி, அமீர்ஹம்சா, பிச்சை, முத்து, பெ. மலைக்கண்ணு, ஒரு தோழர், சாமிஅப்பா, ஆ. மு. கருப்பையா, முகம்மதுயூசுப், முகம்மது இஸ்மாயில், சதக்கதுல்லா, மு. நாகு, சே. கு மு. நயினுமுகம்மது, சுப. குழந்தைசாமி, பெரம்பூர்:- ஆதிநாராயணன், கோபாலகிருஷ்ணன், எஸ். அப்பாராவ், சக்கரவர்த்தி, நாராயணன், சிவசங்கரன், தாமோதரன், லக்ஷ்மிபதி, சண்முகம், ஆர். எஸ். மணி, நடராசன். வீரவநல்லூர்: இசக்கி, மீர்முகமது, மலையருவி, காகுல்ஹமீது, அப்துல்காதர், அப்துல்ஹமீது, பழம், கழகப்பிரியர், அப்துல்ரஹ்மான், கான்முகம்மது, பீகமுகம்மது, லிங்கம், எஸ்.பி.எஸ், அப்துல்கபூர், தொழிலாளி, எஸ். சங்கரன், பாத்திரக்கடை, பீராமுகைதீன், பெருமாள், நாராயணன், முகம்மதுயூசுப், எஸ். பழனி, எம். வன்னியராஜ், ஆ. மு. ஆறுமுகம், வி.என். ஆறுமுகம், எஸ் சந்தானம் செங்குட்டுவன், இசக்கி, வி. பி. அசோக், சிறுவர்த்தகணவாய்:- பி. கனகசபாபதி, ரங்கநாதன், அன்பழகன், ஜி. எஸ். மணி, ஜி. வெங்கடேசன், தட்சணாமூர்த்தி, மாசிலாமணி, ரங்கநாதன், அண்ணாமலை, சாமிநாதன்.

0—2—0

வீரவநல்லூர்: தி. ப. சு., கணபதி, ஆறுமுகம் பாலு, மயில், எஸ். இசக்கி, சோமு. ஆனந்தூர்; செயதுமுகமது தளவாய்புரம்: அரசப்பன், பாலகிருட்டினன் (சாமி & புகையிலைக் கம்பெனி தொழிலாளர்கள்:- ராமசாமி, பத்திரங்கொண்டான், ஆதிநாராயணன், சங்கரநாராயணன, மூக்கன், புாசுப்பையா மருப்பாண்டியன், முனியாண்டி, சுப்பையா, சிறுவர்த்தகணவாய்: பத்மநாபன், கிருஷ்ணமூர்த்தி, இராசகோபால், வெங்கடேசன், ரத்தினம்.

பலவிதமாக:- கோவில்பட்டி அப்துல்மஜீது மூலம் 1—12—0; கோவை எம். எஸ். அப்பாஸ் 1-1-0 நடராசு 1—1—0; ஆனந்தூர் சிந்தாமதார் 0-6-0; தளவாய்புரம் சுடாச்சாரம் 0-3-0; சென்னை அறிவுச் சோலை 1-2-0; சாமி & கோ. பி. துரைச்சாமி 0-3-0, எஸ். ராம

புதுக்கொடி

புதுக் கொடி—வானளாவப் பறக்கிறது, சர்க்காரின் மாளிகையில். அதை ஏற்றியபோது, ஆயிரக்கணக்கானோர், ஆரவாரத்தோடு கைதட்டினராம். 'வாழ்கநம்கொடி!' என்று முழக்கமிட்டனராம். அரசியலமைப்பு சபையில், புதுக்கொடி, தீர்மானம் நிறைவேறியபோது, உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஆனந்த ஆரவாரம் செய்தனராம். "நமது வாழ்நாளில் இத்தினம் ஒரு பொன்னாளாகும். நமது கொடி இது! நமக்கே சொந்தமான கொடி. தாயின் மணிக்கொடி இது—தாழ்விலும் வாழ்விலும் இதனைக் கண்போல் காப்போம். உயிரினும் மேலானது நம் கொடி" என்று பற்பல தலைவர்கள், கர்ஜனை எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

புதுக் கொடி, பறக்கிறது, பொலிவோடு! அதை அண்ணாந்து பார்த்து பெருமிதம் கொள்கிறார்கள் மக்கள். எங்கே, இப் புதுக்கொடி தெரியுமா! விடுதலைப் போராட்டம் நடத்தும் டுனீஷியாவிலோ, வியட்நாமிலோ அல்ல; இமயத்தின் சரிவிலே. காஷ்மீர சர்க்கார், கடந்த 7ந் தேதியன்று தமக்கென ஓர் தனிக்கொடி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தனிக்கொடி! தனிநாடு!!—இந்த எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது, காஷ்மீர அரசியல் தலைவர்களின் போக்கு.

காஷ்மீர சிங்கம் என்று 'காங்கிரஸ் ஏடுகள் புகழும் ஷேக் அப்துல்லா, தனிக்கொடியின் மகத்துவம் பற்றி வீர முழக்கமிட்டாராம். தனிக்கொடிக்கே, அவர்தாம், காரணமாம். துணைப் பிரதமர் குலாம் முகம்மது, அப்துல் கனி, சயத் இப்ராகிம் முதலிய பல தலைவர்களும், 'தனிக் கொடி'யின் பெருமை குறித்து பேசியிருக்கிறார்கள். காஷ்மீரம் பெரும்பாலும் முஸ்லீம்கள் அடங்கிய நாடு அல்லவா? அங்கு, முஸ்லிம் தலைவர்கள் மட்டும்தான், கொடியின் மகத்துவம் குறித்து பேசியிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணாதீர்கள்! மஹாஷா நஹர் சிங், சர்தார் அர்பன் சிங், திருமதி மேனி என்போரும், 'தனிக் கொடி அவசியம் வேண்டும்' என்பதாக, அரசியலமைப்புச் சபையிலே, முழக்கமிட்டிருக்கிறார்கள்.

தனிக்கொடியின் நிறம் என்ன தெரியுமா? மங்களகரமான மஞ்சள், அல்ல(—அதைத்தானே எதிர்பார்ப்பார்கள் ஷேக் அப்துல்லாவும் பண்டித நேருவும் சேர்ந்து பவனிவந்த காட்சிகளைக் கண்டோர்) சிவப்பு!! அமெரிக்கா கண்டு அலறுகிறதே, அந்த செந்நிறமாம், காஷ்மீரக் கொடிக்கு. "இந்தச்சிவப்பு, தொழிலாளிகளின் சின்னம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார் ஷேக் அப்துல்லா.

"2x3 விகிதத்தில் அகல நீளமும், மூன்று வெள்ளைக்கோடுகள் கொடியின் ஒருபக்கத்தில் மேலும் கீழுமாகவும், நடுவில் ஒரு கலப்பைச் சின்னமும்" இதுதான், காஷ்மீரின் செங்கொடி. மூன்று வெள்ளைக் கோடுகளும், காஷ்மீரத்துக்குள் அடங்கியிருக்கும், ஜம்மு—காஷ்மீரம், மற்ற எல்லைகளைக் குறிக்கும், கலப்பைச் சின்னம் விவசாயிகளுடையது. என்று விளக்கியிருக்கிறார் காஷ்மீரத் தலைவர் அப்துல்லா. விவசாயிகள்தான் காஷ்மீரத்தின் உயிர்நாடி. ஆகவே, கலப்பைக்கு முதலிடம் தந்துள்ளோம்" என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

கலப்பை ஏந்திய செங்கொடி சிங்காரமாகப் பறக்கிறது, காஷ்மீரத்தில்! தனிக்கொடி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அழகுபுரியின், அரசியல் தலைவர்கள்.

"தமது பிரதேசம் தனியாக இருக்கவேண்டும்—" என்கிற தணியாத ஆவல், இந்த அளவுக்கு, அவர்களுடைய ஆவலையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டியிருக்கிறது.

ஆனால், இந்த இடத்துக்காகத்தான், நாக்கில் நீர் சொட்டச் சொட்ட பணத்தையும் படைகளையும் செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறது, டில்லி ஆதிபத்யம். 'காஷ்மீரம் என் காதலி!' என்றார், பண்டித நேரு. இன்னும்விட்டபாடில்லை திரைப்பட 'வில்லன்' போல, திடுக்கிடும் பேச்சும், சண்டப்பிரசண்ட நடவடிக்கைகளும் குறையாமலே இருக்கிறது. ஆனால் காஷ்மீரம் தனிக்கொடி ஏற்படுத்திக்கொண்டு விட்டது — அதுவும் எவ்விதம்? டில்லி 'மாடலில்' அல்ல! மஞ்சள் நிறம் தாங்கி அல்ல!! முற்றிலும் மாறான விதத்தில். சிறுசமஸ்தானம் — சிங்காரப்பண்பாடுகிறது! ஆனால் அகில உலகஜோதியோ, "ஆசை கொண்டேனே அடையாமல்விடுவேனோ?" என்று காதல்கீதம் பாடுகிறார்! நமது பணத்தைச் செலவிட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்!!

★

கட்டாய இந்தி?

மொழிவல்லுநர்கள் கண்டித்தனர். அரசியல் அறிஞர்கள் எதிர்த்தனர். மக்கள் அறப்போர் புரிந்தனர். தாய்மார்கள் தடிபடி பட்டனர். ஆயிரவர் சிறை சென்று வாடினர். தாலமுத்து நடராசன் பிணமாயினர்

கட்டாய

இந்தியால்.

ஆளவந்தார்களுக்கு அறிவு பிறந்தது. மக்கள் கிளர்ச்சி வெற்றி பெற்றது.

எனினும் ஆதிக்க வெறியினர், காங்கிரஸ் சர்வாதிகாரிகள், வடநாட்டுத் தலைவர்கள், மீண்டும் கட்டாய இநதியைப் புகுத்த முயல்கிறார்கள்.

*

என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?
எத்தனை ஆயிரம் தோழர்கள்?
எங்கே அணிவகுப்பு?

*

வருகிறதாம் கட்டாய இந்தி
வரிந்து கட்டுங்கள் கச்சையை.

தி. மு. க.

சர்க்கார் சிப்பந்திகள்

அங்கும்—இங்கும்

"ஆடோம்! அசையோம்! உமது ஆர்ப்பரிப்பைக் கண்டு பணியோம்" என்று, புலிபோல் சீறிய, நேபாள சர்க்கார் பூனைபோல் பணிந்துவிட்டதாக அறிகிறோம்.

கடந்த ஜூன் முதல் தேதி முதல், நேபாள சர்க்காரின் சிப்பந்திகள், சம்பள உயர்வுகோரி வேலை நிறுத்தம் செய்துவந்தார்கள்.

"சர்க்கார் சிப்பந்திகளா இப்படி சண்டித்தனம் செய்வது?" என்று சீறினார், சினந்தார்—நேபாளப் பிரதமரான கோய்ரலா.

ஆனால் அசைந்து கொடுக்கவில்லை—சர்க்கார் சிப்பந்திகள். "உல்லாசம் உமக்கு! எமக்கு மட்டும் வேதனை!! — ஏன் இது?" என்று முழக்கிய வண்ணம், தொடர்ந்து தமது வேலை நிறுத்தத்தை நடத்தினர்.

மிரட்டல்! பயமுறுத்தல்! சட்டம்! — எதுவும், அந்த சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் உறுதியைத் தளரவிடவில்லை.

இதைக்கண்ட நேபாள அரசாங்கம், கடைசியில் பணிந்திருக்கிறது. சிப்பந்திகளின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

"சம்பளம் அதிகம் வேண்டும்"—என்பதுதான் சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் கோரிக்கையாகும். இதை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது, நேபாள சர்க்கார்.

அட்டெண்டர்களுக்கு இப்போதுள்ள சம்பளத்தைவிட 113 சதவிகிதம் அதிகம்.

ஜூனியர் கிளார்க்குகளுக்கு 131 சதவிகிதம் அதிகம்.

சீனியர் கிளார்க்குகளுக்கு 33 லிருந்து 84 சதவிகிதம் வரை அதிகம்.

கீழ்ப்படியிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு 15-லிருந்து 36- சதவிகிதம் வரை அதிகம்.

இவ்விதம், சம்பள உயர்வு செய்து, அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

கடந்துபோன ஜனவரிமாதமுதல் இந்த உயர்வுக் கணக்குப்படி அவரவர்களுக்குரிய சம்பளம் தரப்படுமாம.

இது, அங்கு!

ஆனால், இங்கு?

"சம்பளம் அதிகம் வேண்டும்" என்று கேட்டார்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள். உபதேசம் புரிந்தார், பாரதப்பிரசங்கி! செலவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தார் அன்பர் ஆச்சாரியார்! "சினிமாவுக்கு ஏன் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். ஏதோ வருஷம் 365 நாட்களும் சினிமாக் கொட்டகையிலே சர்க்கார் சிப்பந்திகள் காலங்கழிப்பதைப் போல! "கடைசியில், உங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிச் சம்பளம் இல்லை" என்று தெரிவித்திருக்கிறார் — க்ஷயரோகத்தால் வாதைப் படுபவனுக்கு 'சாக்லெட்' கொடுப்பதுபோல!

நேபாளத்தில், வாதைப் பட்டு நிவாரணம் பெற்றோரும், சர்க்கார் சிப்பந்திகள்தாம்.

இங்கே, வாழ்க்கையோடு போராடிக்கொண்டிருபபோரும், சர்க்கார் சிப்பந்திகள்தாம்.

அங்கே நிவாரணம்!

இங்கே நீதிபோதனை!!

போதனையோடு, நின்றுவிடவில்லை, இங்கே இருக்கும் புனிதர். சர்க்கார் நடக்கப் பாடுபடுவோரை மிக மிகச் சாதாரணமாகவும் நினைக்கிறார். "உணவுக் கட்டுப்பாடு ரத்துகாரணமாக பலருக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடுமே" என்று பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் பரிதாபத்தோடு கேட்டாராம், "அவர்களுக்குவேலை போய்விடுமே என்பதற்காக மக்கள் தரும் வரிப்பணத்தைச் செலவழிக்கத்தயாராக இல்லை" என்று, பதிலளித்தாராம் நமது மதிமுக மு-லமைச்சர். சர்க்காரின் உணவுக்க-டிரோலை நிலைநாட்ட சுமார் 20,0- சிப்பந்திகள் தேவைப்பட்டார்க- இப்போது அவர்கள் யாவரு- வேலையில்லாமல் திண்டாடப்போ-றார்கள்! "அவர்களுடைய பிரச்சி-னையையும் கவனிப்போம்" என்- ஆதரவுச் சொல்லாவது தரவி- ஆச்சாரியார்! மக்களைச் சுட்டி காட்டி — மறைந்து கொள்ள போர்வை தேடுகிறார். இருபதி-யிரம் பேர்! அவர்கள் யார்? அவ-களும் மக்கள்தானே—அவர்களி- மூலமும் கஜானாவுக்கு வரி போ-மலா இருக்கிறது? எட்டு ஆண்-களாக சர்க்காருக்காக மாரடி- னரே! அவர்களை எவ்வளவு -மாக நினைக்கிறார் இவர்? மக்க-டைய வரிப்பணத்தைக் காக்கு- 'டிரஸ்டி'யாம் அரசாங்கம். அ- கைய டிரஸ்டியாகவா இருக்கிற- மாதாமாதம கவர்னருக்கென அ- லட்சத்துக்குமேல் வாரியிடும், ஆ-சாரியாா கூறுகிறார் இதனை! அல-சியமாகச் சொல்கிறார் இவ்விதம்!!

சர்க்கார் சிப்பந்திகள் என்றா- இவ்வளவு அலட்சிய சுபாவம் ஏ- படுகிறது, அமைச்சருக்கு. அ- சரயணையாகப் பேசவும் மனம் வ-வில்லை, ஆனால் அவர்கள் யாவரு-கும் போதனைகள் மட்டும் புரிகிற- 'பணமில்லையே' எனப்பல்லைகாட்-கிறார். பணமா, இல்லை? வீணா- பல வழிகளுக்குக் கொட்டிக்கொடு-கும் பணத்தை நம்மவர்களுக்காக திருப்பிவிடலாமே! செய்யலாம்- மனமிருந்தால் மார்க்கம் உண்- ஆனால் மனம்? கல்ல குணம்?

வெற்றிக்கு வழித்துணை

வித்துவான் அன்பு கணபதி

எம். ஆர். மாணிக்கம் எம். ஏ.

இருவரும் சேர்ந்து தயாரிக்கும்

S. S. L. C. 1953. தமிழ்ப் பா-

புத்தகங்கட்கான உரை (Notes)

அச்சில்! விரைவில் வெளிவரு-

தென்றல் பதிப்பகம்

திருவல்லிக்கேணி சென்னை. 5.

.Edited, Printed & Published by C. N. Annadurai M.A., at "Dravidanadu" Press.
25, Tirukkachinambi St.. Kancheepuram.